

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل
۰۵ جنوری ۲۰۲۱

یونس نگاه

جهاد علیه کارگران

کار در معادن زغال سنگ پاکستان چنان شاقه است که آدم در آنجا بی‌تعلق می‌شود. مذهب و قوم و هویت آدم رنگ می‌بازد. فرصت فیسبوک دیدن، رادیو شنیدن، تلویزیون تماشا کردن نمی‌ماند. در نتیجه کسی که آنجا کار می‌کند انگیزه "مبارزه" برای پیروزی هیچ گروه سیاسی و شکست هیچ قوم و مذهبی را ندارد. کارگر آن معادن به تن همیشه خسته و عرق‌آلود تقلیل می‌یابد که خواستش یک شب خواب راحت و معاش به‌موقع است. آرزویش چند روز رخصتی‌ست تا در آفتاب قدم زند و لباس شسته پوشیده به بازار رود.

وقتی صنف یازدهم مکتب بودم برای سه ماه رخصتی تابستانی

در یکی از این معادن کار کردم. سه نفر با هم در یک شیفت داخل کوه می‌رفتیم؛ دو نفر نوجوان تازه‌کار و یک مرد سن‌وسال‌داری که تجربه کار طولانی در آنجا داشت. او به ما یاد می‌داد که چگونه مراقب باشیم تا زیر گل نشویم، از مسیر ریزش سنگ کنار بپایستیم و هنگام رفت و آمد مراقب سر، دست و پای خود باشیم تا جایی بند نشود. ولی دردا که چند سال بعد شنیدم که او خود در یکی از صوف‌های همان معادن زیر آوار گل و زغال شده است. یادش گرامی.

بتازگی یازده تن از کارگران را در یکی از همان معادن، شبانه سر بریده‌اند. گفته می‌شود بیشتر آنان کارگران مهاجر از ولایت دایکندی بوده‌اند و تعدادی نیز نوجوانانی که احتمالاً برای پوره کردن پول تویانه رفته بوده‌اند.

گروه داعش مسؤولیت قتل آن کارگران را به‌عهده گرفته و با افتخار اعلان کرده است که سربازانش دشمنان دین مبین را کشته‌اند. اما آن کارگران محروم کجا ابزار و فرصت دوستی یا دشمنی با کسی را داشته‌اند؟ کسی که آنجا می‌رود،

از شمار می‌افتد، و تعلق به دوست و دشمن هیچ دینی ندارد. کارگر معدن زغال پیرو نان و متعلق به قوم گرسنگان است.

چرخ جنگ‌های مذهبی و فرقه‌ای اما با خون بی‌شماران می‌گردد. دین مبین ابزار کشتن ناتوان‌ها شده است.